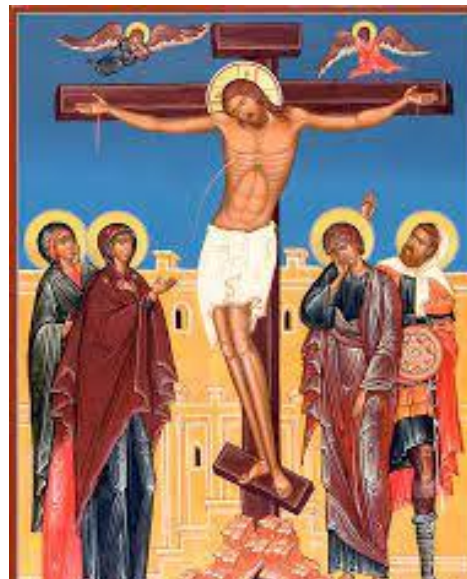

VIAȚA LUI HRISTOS PE PĂMÂNT A FOST O NEÎNCETATĂ CRUCE

Întreaga viață a lui Iisus Hristos, Domnul nostru, pe care pe pământ a început-o și a săvârșit-o pentru a noastră mântuire, a fost o neîncetată cruce. În peșteră S-a născut și înfășat a fost pus în iesle, fiindcă nu aveau loc de gazdă. Nu a fost loc de gazdă pentru Cel ale Căruia sunt cerul și pământul și toată plinătatea lui. Așa a binevoit El a Se smeri pentru noi, cei mândri. Îndată ce S-a arătat în lume, și nici nu-Și începuse bine viața pe pământ, că a suferit prigoană de la Irod cel nelegiuit, și Pruncul, care nu știa nimic afară de scutece, de laptele mamei, de plâns și de lacrimi, era căutat spre a fi omorât, fiindcă nici nu izbutește bine buna credință să se arate, că îndată începe a suferi prigoană de la necredință.

În continuare, precum stă scris, era supus lor, adică mamei și părutului tată. Se supunea unor oameni Cel Căruia îngerii cu frică și cutremur I se supun și toată făptura Îi slujește.

Răstignirea Domnului Iisus Hristos, icoană

Pentru noi, pentru mine și pentru tine păcătorele, S-a supus Ziditorul nostru zidirii Sale, pentru noi zic, care lui Dumnezeu, Ziditorului nostru, n-am vrut să ne supunem.

De satana, potrivnicul Său, a fost ispitit, așa încât și pe aripa templului L-a pus acela și I-a zis: "dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos"; și L-a dus pe un munte înalt, și I-a arătat Lui toate împărățiile pământului și slava lor, și I-a zis "acestea toate le voi da Ție, dacă, căzând, te vei închina mie." Atâta îndrăznire și încrâncenare a suferit Domnul și Ziditorul tuturor de la duhul rău, pe care putea să-l oprească doar printr-un semn. Pentru noi a suferit, omule, ca fiind noi ispitiți să ne ajute. (Evrei, 18)

Pribegind pe pământ și propovăduind dumnezeiescul Său cuvânt, a fost hulit îngrozitor de către limbile fariseilor. Aceștia puneau dumnezeieștile Lui minuni pe seama lui Beelzebul, căpetenia dracilor, socoteau sfânta și cereasca Lui învățătură ca pe o hulă împotriva lui Dumnezeu.

Hule și clevetiri a suferit Cel Unul Binecuvântat în veci, ca să ne apere pe noi de clevetirea diavolului.

A viețuit în sărăcie, încât nu avea unde "să-Și plece capul", Cel ce are tron cerul și pământul așternut picioarelor Lui.

Pentru noi, bogat fiind a sărăcit, ca noi prin sărăcia Lui să ne îmbogățim (II Cor.8,9). Osteneli necurmăte le-a luat asupra-Și prin pribegia din loc în loc, din cetate în cetate, din sat în sat, și în răspândirea și propovăduirea Sfintei Evanghelii, pe care din sânurile Tatălui Său Ceresc a adus-o pe pământ. Așa S-a ostenit și a asudat Fiul lui Dumnezeu pentru sârmanul suflet omenesc, pe care satana îl răpise sub stăpânirea sa.

În cele din urmă, a fost vândut și trădat de ucenicul Său, părăsit de ceilalți ucenici, judecat și osândit, palmuit, scuipat, batjocorit, rănit cu spini, despuiat ca un răufăcător și, Binecuvântat fiind, ca un blestemat a fost spânzurat pe lemn în văzul tuturor. (Galateni 3, 13). Cât a fost spânzurat, cei ce treceau pe lângă El Îl ocărau și-L batjocoreau, și pentru haina Lui au aruncat sorții; oțet și fiere I-au dat să bea cât a fost însetat.

În acest chip, chinuit și batjocorit, Și-a sfârșit viața pe cruce Fiul lui Dumnezeu – însă și după moartea Sa cea mântuitoare a fost "împuns în coastă". A fost numit "amăgitor". S-au străduit să ascundă învierea Lui și au umplut mâinile străjilor cu mită ca să nu spună ce văzuseră.

Așa a suferit Hristos toată viața Sa, în moarte și după moarte, pentru noi, păcătoșii.

(Sfântul Tihon din Zadonsk, Despre îndatoririle creștinului față de Dumnezeu)